У сні мені марилось небо,
Все в зорях яскравих кругом.
І журно похилені верби
Над ясно-блакитним ставком.
Будинок твій білий в гайочку
У кетягах рясних бузка...
В вікні твоя постать біліла
Хороша, сумна та струнка.
Ти плакала, — ясні перлини
Бреніли на ясних очах,
Сплакали пишні троянди,
Й ридав соловейко в кущах.
І з кожною тою сльозою
Край ніг твоїх в темнім гаю
Світляк самоцвітом займався
І небо ронило зорю...